Recensie – De brandende brug – Jeugdliteratuur - Karin v. W.

Titel:	*De Grijze Jager, deel 2 - De brandende brug*
Auteur:	John Flanagan, 22-5-1944
Uitgeverij:	Gottmer
Jaar van uitgave:	2012
Aantal pagina's:	285
Genre:	Fantasy
Prijs:	

Recensie: John Flanagan, *De brandende brug* (2012)

Vond je het eerste deel van *De Grijze Jager* leuk? Dan vind je dit tweede boek vast ook weer geweldig! Will is nu al een jaar lang de leerling van de legendarische Grijze Jager Halt. In dat jaar heeft hij behoorlijk wat geleerd. Toch is Will niet altijd overtuigd van zijn eigen kunnen. In *De brandende brug* wordt Will meegestuurd op een missie naar Celtica. Hij gaat op pad samen met de Grijze Jager Gilan en de leerling-krijger Arnaut, een leeftijdgenoot van Will. Wanneer ze in Celtica aankomen, blijkt het grensgebied uitgestorven te zijn. Wel ontmoeten ze daar de uitgehongerde jongedame Evanlyn. Zij weet te vertellen, dat de Kelten weggevlucht zijn naar het zuidwestelijke gedeelte van het schiereiland. De Wargals, monsterlijke wezens met een beperkte intelligentie, hebben het gebied bezet en zijn alleen uit op de mijnwerkers. Maar waarom? Terwijl Gilan terugkeert naar hun eigen land Araluen om de koning te waarschuwen, blijven Arnaut, Evanlyn en Will achter. Het is de bedoeling dat zij Gilan zo snel mogelijk achterna zullen reizen. Ze stuiten echter op een groep Wargals met gevangenen. Waar gaan zij naar toe? De drie besluiten de achtervolging in te zetten met alle gevolgen van dien…

Wederom heeft Flanagan een prachtig verhaal neergezet vol spanning en avontuur. Hoewel het door de Wargals een Fantasyverhaal is, lijkt het door de ridders, de leenstelsels, de zwaarden en schilden meer een middeleeuws verhaal. Een verhaal over moed, maar ook over onzekerheid en angst. Een verhaal over redelijk normale jongeren, die boven zichzelf uitstijgen door de goede beslissingen op het juiste moment te nemen. Soms tegen beter weten in en soms ook met rampzalige neveneffecten. Dit is ook de reden, dat John Flanagan jeugdboeken is gaan schrijven. Hij wil de boodschap uitdragen, dat superhelden niet altijd groot en sterk hoeven te zijn. Zij kunnen ook uitblinken door hun vaardigheden, moed en intelligentie. Will is hiervan het levende bewijs.

Het levende bewijs? Jazeker! De personages in het boek van Flanagan zijn levensecht. Alle Wargals ten spijt, je kunt je zo verplaatsen in Will, Evanlyn of Arnaut . Niet alleen hun moedige daden worden uitgebreid beschreven, maar ook hun onzekerheden en tekortkomingen komen ruimschoots aan bod. Juist omdat je zo meeleeft met Will en de anderen, kun je dit boek nauwelijks wegleggen. Ik begrijp nu ook, waarom mijn zoons steeds op de wachtlijst van de bibliotheek stonden voor het volgende deel. John Flanagan heeft een heerlijke schrijfstijl en is een meester in het gebruik maken van cliffhangers. Ook dit boek eindigt dusdanig, dat je deel drie wel móet gaan lezen om te weten te komen hoe het nu verder gaat met Will en zijn metgezellen. Was je nooit zo'n boekenwurm? Deze *Grijze Jager*-serie maakt een echte lettervreter van je!